

OKRESNÁ PROKURATÚRA ČADCA
ul. 17. novembra 1567, 022 01 Čadca

Číslo: Pv 52/25/5502-23
EEČ: 2-37-373-2025

Čadca 12.05.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: áno (od 22.01.2025, XXXXX XXXXX)

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

po predošlom fyzickom napadnutí dňa 21.01.2025 sa dňa 22.01.2025 v čase okolo 17.00 h v rodinného domu č. XXXXX v obci XXXXX, okr. XXXXX, po predchádzajúcom požití alkoholu vyhrážal zabitím svojej matke XXXXX tak, že v obývačke rodinného domu najskôr matke, za prítomnosti otca, bezdôvodne vulgárne nadával do píčov, kuriev, keď potom prechádza okolo neho tak ju rukou zovretou v päšť udel do spánkovej oblasti hlavy v dôsledku čoho spadla na gauč, súčasne pristúpil k matke a povedal jej slová „čo plačkáš?“, na uvedené slová nereagovala nakoľko sa bála, aby nepokračoval vo fyzickom napádaní, následne sa postavila a utiekla do detskej izby, pričom na ňu kričal „jedného dňa ťa zabijem, zavolaj policajtov“, pričom konanie a vyhrážky XXXXX, vzhľadom na stupňujúce sa agresívne správanie,

vzbudili u XXXXX obavu, že svoje vyhrážky zabitím splní, fyzickým útokom páchatela XXXXX neutrpela zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepříčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v Starej Bystrici zo dňa 22.01.2025 pod sp. zn. ČVS:ORP-40/SB-CA-2025 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a následne uznesením sp. zn. ČVS:ORP-40/SB-CA-2025 zo dňa 23.01.2025 bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Uznesením Okresného súdu Žilina, pracovisko Čadca, pod sp. zn. 2Tp/4/2025 zo dňa 24.01.2025 bol obvinený XXXXX vzatý podľa § 87 odsek 2 Trestného poriadku, z dôvodov § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, do väzby. Proti predmetnému uzneseniu si obvinený XXXXX podal sťažnosť, ktorá bola Krajským súdom v Žiline uznesením pod sp. zn. 1Tp/8/2025 zo dňa 13.02.2025 ako nedôvodná zamietnutá.

Vec bola ďalej vedená na Okresnom riaditeľstve PZ, Odbore kriminálnej polície, Čadca pod ČVS:ORP-90/1-VYS-CA-2025.

Po skončení vyšetrovania vyšetrovateľ OR PZ, OKP Čadca predložil spisový materiál s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku.

Preskúmaním spisového materiálu som zistila, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa stal a vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania v rámci vyšetrovania je taktiež zrejmé, že zo spáchania vyššie uvedeného skutku je dané opodstatnené podozrenie voči obvinenému XXXXX.

Obvinený XXXXX po zákonom poučení podľa § 34 Trestného poriadku vo svojej výpovedi zo dňa 23.01.2025 k veci uviedol, že XXXXX je jeho mama, XXXXX je jeho otec, žije s nimi v spoločnej domácnosti aj s dvoma súrodencami. K obvineniu chce uviesť, že svojej mame včera povedal slová „niekedy ťa zabijem“ no a obvinenie voči nemu je pravdivé, je si vedomý toho, že svojej mame urobil zle. Dňa 22.01.2025 pred príchodom otca postupne vypil dve a pol piva a tri štamperlíky borovičky koniferky, bol z toho opitý. Bol v podkrovnej izbe a zrazu počul hádku medzi otcom a mamou, nevie o čom sa hádali, otec povedal mame niečo v tom zmysle daj mi číslo na toho psychopata, on si myslel, že myslí na neho tak zišiel dole a oco s počudovaním čo tam robí ho vyhnal dole do pivnice, kde má svoju izbu, on má za trest zákaz sa pohybovať po poschodiach domu. Zišiel do pivnice, tam si dal pivo, išiel do kotolne, tam si zapálil cigaretu, prišiel za ním oco, bol agresívny, ako klasicky naznačoval fyzický kontakt a potom mu povedal, že mame ukradol cigarety,

že ich má vrátiť. Chcel mu povedať, že cigarety si kúpil za svoje peniaze, ani to nedopovedal a už ho udrel, dal mu päšťou do lícnej kosti, bol to slabý úder, vytrhol mu cigarety a išiel hneď hore. Potom sa vrátil dole a začal po ňom kričať, nevie čo, potom zobral sekeru do dvoch rúk, držal ju pred telom, nerobil s ňou žiadne pohyby. Otec zavolať babke XXXXX, nevie prečo jej volal. Povedal jej, že drží sekeru a že ho chce ňou ovaliť, tak si pamätá. Potom sa mu sekeru snažil vyškubnúť z rúk, chytil ju a začal ťahať k sebe, nepodarilo sa mu to, začal kričať, že mu mama deň predtým povedala pred sestrou XXXXX aby sa išiel podrezať. On pustil sekeru a išiel do izby v pivnici, zamkol sa aby tam oco za ním nešiel. Tam si otvoril tretie pivo, počul otca ako telefonuje s babkou, keď ho nepočul, vyšiel a išiel si zapáliť, nevie kedy a odkiaľ vzal cigarety, asi z kuchyne. Keď fajčil, prišiel oco, niečo mu hovoril, nevie čo, nebol tam spor, potom prišiel dedo XXXXX, všetci sa tam rozprávali, vlastne oco vrazil dedovi ako mu nadával a dedo ho za to pokarhal. Potom oco s dedom odišli na poschodie, on ostal v pivnici a čakal až dedo odíde, potom išiel hore a z chodby videl, že oco s mamou sedia za stolom oproti seba, pozerali sa smerom ku nemu, prešiel cez kuchyňu a išiel na podkrovie. Prišiel hneď otec, chytil ho za oblečenie pod krkom, niečo povedal, nevie čo, ťahal ho kvôli tomu, že tam má zákaz, dotiahol ho po schodoch do kuchyne, pri tom ho chytil za hlavu a začal ho škubať, bol pred ním, nevie čo hovorili, došlo tam k tomu, že mu otec zlomil okuliare, ktoré mal v tú dobu na očiach. Nevie čo sa stalo potom, asi si zobral okuliare zo zeme a dal ich na stôl v obývačke, zistil, že sú zlomené, vrátil sa do izby na podkroví po čocky do očí, oco ho zastavoval, že tam nemá čo robiť, nakoniec si ich zobral a išiel si ich nasadiť na chodbu. Okuliare sú pre neho dôležité, bez okuliarov vidí asi na 1,5 m, viac nie. Pri tom ako bol na chodbe povedal mame tie slová, „niekedy ťa zabijem“, nevie čo tomu predchádzalo, nepamätá si čo to bolo, asi to, že sa začal oco s ním normálne rozprávať a mama začala znova oca podpichovať, on bol s tým nespokojný a asi preto jej povedal tie slová. Bol rozčúlený, vytočilo ho to matkine správanie, preto povedal výhražné slová, nemyslel to vážne. Išiel do obývačky, otec sa snažil s ním normálne rozprávať, mama začala znova rýpať tak ju udrel do tváre, stál s ocom a mama prechádzala okolo, po údere päšťou do líca mama spadla na gauč, zakryla si tvár, pár sekúnd tam bola, postavila sa a išla ku nemu, nedotkla sa ho, oco ich rozdelil, mama si sadla na gauč. Oco sa potom slovne pustil do neho, on chytil malý pohár, asi 2 dcl a povedal ocovi, aby ho nechal tak. Mama povedala, že ide zavolať policajtov, v ten deň to mama viac krát povedala, že ide volať policajtov, on tomu neveril, bral to tak, že sa nimi iba vyhráža, preto jej povedal, aby ich zavolala, vyprovokoval ju k tomu, aby ich zavolala. Podľa jeho názoru má kde bývať, teda inde ako doma, môže ísť k babke XXXXX, už tam viac krát býval možno aj mesiac, niekedy na víkendy. Do školy nechodí asi od doby, kedy ušiel z domu, raz tam bol a radil sa s učiteľkou o prerušení štúdia, škola ho nebaví, nevidí v nej zmysel, má asi 200 ospravedlnených hodín a asi 8 neospravedlnených, ospravedlnenky mu niekedy písala aj mama, inokedy lekár. Je mu ľúto čo urobil, je mu to ľúto, myslí si pri tom, že bol k tomu vyprovokovaný, že za všetko nemôže, ale je mu to ľúto. Marihuanu teraz už neužíva, užíval ju vo veľkom množstve, mal ju každý deň pred spaním, niekedy bol aj celý deň zahúlený. Oca má rád, oco má rad jeho. Mamu nemá rád a mama nemá rada jeho.

Svedkyňa poškodená **XXXXX**, po zákonom poučení podľa § 130 Trestného poriadku k veci uviedla, že XXXXX je jej syn, XXXXX je jej partner, XXXXX otec, spolu žijú v dome č. p. XXXXX v XXXXX. Vo všeobecnosti uviedla, že syn XXXXX je v súčasnosti agresívny a stále klame v podstatných aj nepodstatných veciach, takýto

je asi 4 roky s prestávkou, keď sa liečil v XXXXX na psychiatrii, po návrate bol iný, dobrý. V minulosti bol dobré dieťa, bol slušný, do 7 triedy bol vyznamenaný, nebol problém. V puberte, asi v 12 – 13 rokoch začali problémy, povedal jej, že bral marihuanu a asi raz skúsil pervitín. Jeho správanie sa začalo meniť a vedie to k horšiemu, nechce teraz ani chodiť do školy a nechce ani pracovať, nemá záujem o nič. Dňa 08.01.2025 odišiel z domu, napísal, že ide do Holandska a že keď tam príde, dá o sebe vedieť, nedal dva dni, museli ísť na políciu a nahlásiť nezvestnosť, potom 10.01.2025 prišiel sám domov, už to, že odišiel z domu bolo divné, zaskočilo ju to a všetkých okolo. Dňa 21.01.2025 ju syn XXXXX fyzicky napadol, predchádzalo tomu to, aby jej dal telefón späť, aby jej ho vrátil, požičala mu ho na chvíľu, stále jej hovoril, že sa musí odhlásiť s nejakých účtov, keď ho mal už dlho, pýtala si ho späť, odmietol ho dať, ona mu ho vytrhla z rúk, nevie či mu niečo povedala, hádali sa, on jej povedal, že mu povedala niečo zlé, určite mu nepovedala, aby sa išiel podrezať, to nie. Ona na neho kričala, aby jej telefón vrátil, on to odmietal, dcéra mu dávala pri hádke peniaze, aby jej dal pokoj, zobral si ich no vrátil ich späť dcére. Potom dala ten telefón dcére a kázala jej, aby išla pre pomoc k susedovi XXXXX, prišiel a dohovárал mu, dcéra ostala u nich, bála sa XXXXX a že niečo jej urobí, to jej potom povedala keď sa vrátila, keď sused odišiel. Ešte pred tým, ako dcéra odišla a keď sa naťahovali so synom o telefón, tak ju XXXXX zvalil na posteľ a päťami ju udieral do chrbta a tváre, zranenia jej nespôsobil, iba bolesť, nebola na ošetrení, nepotrebovala to, myslí, že nemá ani modriny, boli to celkom silné údery, boli ich viac, trvalo to asi pár sekúnd. Potom keď sestra utekala preč, išiel za ňou, keď sa vrátil nemal telefón, doniesla ho dcéra keď sa vrátila, bola celá ustrašená, vyľakaná, pýtala sa či jej ešte niečo zlé robil. Keď sa syn vrátil išiel do pivnice, kde má svoju izbu, už sa za ňou nevrátil, dali ho pivnice 20.01.2025, je tam obytná miestnosť a tam on spával, urobili to preto, že sa ho báli a preto mu posteľ rozšroubovali a dali do pivnice. Báli sa jeho prítomnosti, hocičo mu povedala, bol zlý, agresívny, slovne to prejavoval, nadával jej vulgárne, ona sa skrátka bála jeho prítomnosti, jeho správania. Uvedené fyzické napadnutie nebolo prvé, pred tým ju fyzicky napadol asi 4 x, boli to údery päťami, neriešili to, bol to jej syn, pripisovala to stále k puberte. Asi pred dvoma rokmi jej prišiel zo školy list, v ktorom jej písali, že sa XXXXX vyhrážal spolužiačkam postriehanim, mal v tej dobe asi 3 zo správania, on to bral ako srandu, pýtala sa ho na to asi pred troma dňami, povedal, že to bola sranda keď sa ho báli. Dňa 22.01.2025 bola ráno v XXXXX na vyšetrení u lekára, nemalo to súvis so synom, vrátila sa domov asi o obeda, syn bol doma, sedel v obývačke aj napriek tomu, že mal zákaz ísť na poschodie a podkrovie. Zakázali mu to preto, že ho chceli primäť k tomu, aby niečo robil, aby sa začal o seba on sám starať, zarábať si na živobytie no on toto nerešpektoval a stále využíval mamahotel. Ona išla do podkrovia, syna nechala v obývačke, nijako s ním nekomunikovala, bola unavená a išla do izby. Konflikt začal vtedy, keď prišiel druh XXXXX domov, XXXXX mal vypité dva energetiky, našla na stole plechovky, tiež mal syn cigarety pri sebe a nevedeli, kde zobral peniaze, všetko pred ním schovávali, auta zamykali, druh sa ho pýtal, odkiaľ má peniaze, nepovedal mu, manžel mu v pivnici zobral cigarety a pri tom sa dostali do konfliktu, XXXXX podľa rozprávania druhu chytil do ruky sekeru a zahnal sa na druhu. Druh mu dal facku a potom syn zobral sekeru do rúk a zahnal sa, nevie či syn niečo hovoril a čo druh. Potom druh volal jeho mame XXXXX, pýtal sa jej, či synovi nedali peniaze a pri tom asi druh povedal o tej sekere babke, presne to nevie, to musí povedať druh a následne prišiel do pivnice dedo XXXXX, dohovárал synovi a údajne sa slovne postavil aj dedovi XXXXX, nebolo to nič fyzické. Keď XXXXX starší odišiel z domu, zobral najmladšieho syna XXXXX, má 6 rokov, je stále u nich. Po

odchode deda prišli z pivnice obaja hore do obývačky, dcéra bola v obývačke, ona už na XXXXX videla, že je agresívny, povedala dcére aby išla do podkrovia a nech sa tam zatvorí, ona išla s ňou. Už v tej dobe sa XXXXX hádal s druhom, videla v jeho rukách pohár, bol to pollitrový krigľák, behali okolo gauča, odišla do detskej izby pri obývačke, po chvíli vyšla von a keď prechádzala okolo syna XXXXX, prestal útočiť na druhu a začal jej vulgárne nadávať do sviň, kuriev, píč a podobne. Potom keď bol pri nej, silno ju udrel, ako keby na chvíľu stratila vedomie, zatmelo sa jej pred očami, ležala na gauči, videla syna ako sa sklonil ku nej a povedal jej „čo plačkáš?“ a v zúrivosti zakričal slová „jedného dňa ťa zabijem“, následne zakričal zavolaj na mňa policajtov, ona sa pozrela na druhu, opýtala sa či má zavolať, on povedal áno, potom odišla do detskej izby a zavolala na linku 158. V tú dobu cítila strašnú bolesť, nie z tej bolesti od úderu, ale z toho pocitu matky v tej súvislosti fyzického ataku, vyhrážok. Mala strach z toho, že by bol schopný tie slová o zabíť aj naplniť, mala taký pocit, bol ako posadnutý diablom, bol úplne iný človek, to sa nedá opísať slovami. Ten strach z toho, že to môže urobiť, ublížiť jej, strašne sa bojí toho, že do budúcnosti sa môže niečo stať, bojí sa o svoje deti a to v súvislosti s tým jeho správaním, ktoré stále graduje, je to nevyspytateľné správanie a to aj v súvislosti s jeho odchodom z domu, skrátka nevie čo môže urobiť. Na otázku či má kde bývať syn okrem ich bytu tak odpovedala že nie, určite u deda XXXXX nie. Na otázku, či si vie prestať to, že sa syn vráti domov povedala, že si to nevie prestať, má strach o seba a o svoje deti, má strach že jej môže fyzicky ublížiť. So synom nemá žiadny vzťah, nechce mu zle, má na syna zlosť, odsudzuje syna za to ako sa teraz správa, on si myslí, že všetkých okolo neho pošťala proti nemu, ale to nie je pravda. Kvôli nemu nespáva, trápi ju jeho správanie ku nej a k okoliu. Myslí si, že ju syn strašne nenávidí, podľa nej je to kvôli tomu, ako uviedla, že všetkých šťve voči nemu. Syn je fyzicky vyspelejší to určite, má silu, podľa nej by sa mu fyzicky neubránila, pri tom jeho amoku je strašný, už to nikdy nechce zažiť.

Na základe príkazu Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 11Tp/7/2025 zo dňa 26.02.2025 bol vydaný príkaz na vyšetrovanie duševného stavu obvineného XXXXX a následne vyšetrovateľ PZ uznesením pod sp. zn. ČVS:ORP-90/1-VYS-CA-2025 zo dňa 04.03.2025 pribral do konania znalca XXXXX za účelom vyšetrovania duševného stavu obvineného.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, XXXXX, ktorým bol vyšetrený duševný stav obvineného vyplýva, že XXXXX v čase skutku trpel, ako aj v súčasnosti trpí vážnou duševnou poruchou – psychotickou poruchou s prevahou tzv. negatívnej symptomatiky. Táto porucha sa u neho dlhodobo prejavuje prevažne tzv. negatívnymi príznakmi – uzatváraním sa do seba, redukciou kontaktu s okolím, sociálnou izoláciou, apatiou, emočnou plochosťou, znížením vôle, pasivitou, ľahostajnosťou, bezcieľnosťou, absenciou záujmov a plánov do budúcnosti, nezaujmom o bežné fungovanie s únikmi a podobne, ale aj vzťahovosťou, poruchami pozornosti, úzkostným, fobickým a depersonalizačným prežívaním. Anamnéza obvineného je pozitívna na škodlivé užívanie viacerých psychoaktívnych látok (alkohol, kanabinoidy, kofeín, nikotín). Obvinený bol v súvislosti s vyššie uvedenou duševnou poruchou od 15.04.2024 ambulantne liečený na detskej psychiatrickej ambulancii, v období máj – jún 2024 bol aj hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Následne pokračoval v liečbe na detskej psychiatrickej ambulancii až do 03.01.2025, kedy ďalšiu liečbu odmietol. Obvinený XXXXX v čase spáchania činu následkom vážnej duševnej

poruchy nemohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a toto svoje konanie nemohol ovládať, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli vymiznuté. Obvinený aktuálne chápe základný zmysel trestného konania, jeho účel a je schopný chápať základný zmysel svojej výpovede. Z medicínskeho hľadiska pri absencii pravidelnej psychiatrickej liečby znalec považuje pobyt obvineného na slobode za potencionálne nebezpečný pre spoločnosť. Navrhuje uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Znalec aktuálne nepovažuje umiestnenie obvineného do zdravotníckeho zariadenia do času rozhodnutia súdu o uložení ochranného liečenia za nutné. Aktuálny zdravotný stav obvineného umožňuje vykonanie jeho výsluchu pred súdom.

V tejto súvislosti poukazujem na ustanovenie § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku, podľa ktorého prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Ďalej poukazujem na ustanovenie § 23 Trestného zákona, podľa ktorého kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Vzhľadom k tomu, že obvinený XXXXX v zmysle záverov znaleckého posudku trpel v čase spáchania skutku duševnou poruchou a súčasne v čase spáchania skutku nemohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a ani ovládať svoje konanie, nie je za čin trestne zodpovedný z dôvodu nepríčetnosti.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného XXXXX som podľa § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zastavila.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Eva Sventeková
prokurátorka